

Nem kell táblabíró politika.

Elfizethetni csak a kiadónál ország-
tem Kunewalder házában, vidéken a k. pos-
tshivatalnál.

Elfizetési ár:

Julius elejétől kezdve fél évre Buda-
pesten házhozhordással 5 ft. Vidékre pos-
tán borítékban 6 ft.

Évnyegyedre Budapesten 2 ft. 30 kr.
vidékre postán 3 ft. 30 kr.

Egy hónapos elő fizetést csak helyben,
s a hónap első napjától számítva 1 forint-
jával fogadunk el.

Hirdetésektől egy háromszor hasábozott
sorért, vagy ennek helyéért 3 kr. peng. p.
fizetetik.

Pest Jún. 4.

Na, tehát itt van az országgyűlés.

Ma már volt egy egy előleges ülés, s boldog
volt az, ki bele juthatott. Mert ki is ne kívánna a
nemzet képviselőit minél előbb színről színre
láthatni.

Már reggel jókor kíváncsias kinézést csopor-
tozatok lépék el a redoute-épület környezetét.

Pest egész tömegében akart a terembe betö-
dulni.

És midőn betodulni akarnának nagy megle-
petéssel hallják, hogy vége a régi vendégszerető
rendnek, hogy annak a ki be akar jutni, bilhétet
kell szeretni, mint a Theatromba szokás.

Az ajtók nemzetőrökkel, s mi ez udvariassá-
got illeti, nem a legválogatottabb legényekkel kö-
rül állva voltak.

Mi mint afféle újságírók sok mások felett elő-
nyökkel birtunk. Adtak is egy jegyet a karzatra,
de mi tudván azt, hogy nálunk még minden-
még a rend is, táblabírói lábön áll, bementünk
egyenesen a terembe, hol collegainkra akadván
megvigasztalódtunk, mert azok is csak illetén
képen juthattak ideig.

A teremrendezőnek a jó fekete tentaért kő-
szönetet mondunk. Az természetes, hogy bent
minden irtózatosan poros volt. A tudósítók asz-
talkáin még a posonyi, a követek padjain csak
a pesti por,

És hát bent voltunk a teremben,

A terem csinos, bárha az ideiglenes munkák

nem a legszebben harmonizáltak a márványzott
falak komoly kifejezésével.

A padok elrendezése?

Nyájas olvasó: ez a szó teljes értelmében
igazi kálvinista templom. Az elnök ül a prédicá-
tioszékben. A ministerek az ur asztala mellett,
hol azonban kelyhek helyett öblös kalamárisok
fetrengenek.

Hol a kálvinista templomban az előljárók, a
földesur és táblabírák, tanácsbírák s több előbb-
kelők ülnek ott vonulnak itt el a teremben a mi-
nisterialis emberek padjál.

Ezek a guizotianusok! Millyen ominosus do-
log, hogy ezek itt is az ur asztala körül sereg-
lenek össze. Bizony mert a ministerek markái-
ból a hulladékokat innen lehet legkönnyebben el-
kapkodni.

A bal oldalt azok foglalják el, kik elhatároz-
ták magokban oppositio lenni.

Jobb és baloldal, egymással szemközt farkas-
szemet készülnek nézni.

A centrum istene az asztal körül ténferegni.
És a sors mégis úgy akarta, hogy az országok
sorsa felett a köpenyforgatók, és jobbról balra
szókdécselők serge határozzon.

Hanem volt egy dicső vigasztalásunk is. Ah
ez végtelen örömet gerjesztett bennünk.

Azt tapasztaltuk, hogy a követek bár a több-
ség valószínűleg ministerialis lesz, a ministeriá-
listust nem félénk, és kalapemelő s mindenre
igent sóhajtó modorban keresik.

A többség ministerialis, mert ministeriu-
munkat úgy tekintve mint minő hire van a vidé-
ken nem is lehet az ember más mint ministe-
rialis.

A vita alatt a sok bizalom szavazónak szemé-
csak úgy fog felnyitni s majd úgy ugornak a bal-
oldalra mint a kukoricza ha tűz felébe tartatik, s
pattogni kezd.

A követi kar bámulva fogja hallani, hogy a
közigazgatásnak minden éga, a legretteneteseb,
hogy állásunk mesterkelt, új alkotványunk jég-
re van építve.

És hogy a ministerium midőn az országgyű-
lés összehívásával készelt a nemzet lételevél a
legvakmerőbb játékot űzte.

Majd megválnak: millyeneknek képzeltek a
kormányt távolból, a millyenek találandják, őket
itt a közelben, a vita mezején.

A jobb oldalról kevés embert ismertünk. Ott
ült nagy pislogva Bánhidí gazduram is, ki mint
látszik az 1848-dik Babarczyja szándékozik lenni.

A legszélőbb baloldalon a két Madarász fog-
lalt helyet.

És kezdé már egy pár minister is beszállin-
közni. Azt vettük észre, hogy egy némelly minis-

ter itt a teremben nem olly nagy prépost mint
otthon a bureauban, s nem is olly oraculum mint
a fagyaldában.

Hanem ha egy minister a centrum felé téve-
dett, az mindannyiszor ott komoly mozgást idézett
elő — épen mint a hold, midőn a láthatáron a tan-
ger felébe emelkedik.

Aztán valódi gyönyör látni mint igyekeznek
ott a középen feltűnni az emberek. A merre egy
minister fél szemmel tekint, ott tíz husz követ kü-
lömbféle krimászokat kezd csinálni. Az egyik se-
besen néz jobbra balra, másik felint a női karza-
tokra, a harmadik megvetőleg néz a radicalok fe-
lé, a negyedik oda rohan egy régi pečovicshoz
— s kezét fog. És ha őket a minister megpillant-
ja. Lelkök mennyei ambrózával telik el.

Bizony szegény nép ez nyájas olvasó. Hom-
lokukra és hasukra rá van írva. Ah egy hivatal...
egy idevezető hivatal...

E két szóban minden politicájok concentrálva
van.

A radicalok? Ezek tüzes ficzkók. Nézeget-
nek jobbra balra. Hanem az egész terem is rájuk
néz, A hölgyek is őket keresik, mi által a lajhár
politica képviselői erősen savanyu képeket vág-
tak, mert bizony van ott egy pár agg legény, kik
a kapott s kapandó hivatal mellé, egy egy 13
esztendő s nejeckéről álmodozgatnak.

Majd bizony!

Nyári Pál, Patai József a bal oldal első aszta-
lánál foglaltak helyet.

A helyről, inlyet elfoglaltak, előre látható,
hogy e két férfi a tanácskozásban a legelőnébb
részvétet akar venni.

Az igaz, hogy a követek ma még nem egé-
szen párt árnyékatként ültek a padokon. Hanem
hiszen az elvbarátok mégis meglehetősen együ-
vé látszottak tartani.

Kossuth terembe léptekor harsány és ismételt
éljenkiáltásokkal fogadtatott.

Az alatt elérkezett az idő, hogy az ülésnek
kezdeté legyen.

Palóczy mint korelnök, felment a papolóba, és
volt, mert tied az ország, a dicsőség, a hatalom s
más afféle.

A jó öreg urat Klauzál Gábor könnyes szem-
mel nézegette, mintegy vissza emlékezve régi
napjaira, midőn a boldog emléke sistema alatt az
ő tehetségei is hasznavehetőek valának, holott most
már csak bujába lett minister, hogy fáradozásai
után legalább öreg napjaiban egy kis nyugodalma
legyen.

Ezután tizenegy nevet kihuztak valami pi-
rosra festett ampulnából.

A terem igen mulatságosnak találá a jelenetet.
Minden tréfaság mellett ollyan curiosusak vol-

tunk arra, kit jelöl, ki a sors, hogy neve az ak-
táiban legelőször legyen megemlítve.

Az első név Horvát Simi... azaz, hogy már
megváltoztatta nevét, vagy legalább csak az ő
drágalatos lelke jött elő. És ezen új Horvát Simi...
Repeczki Ferencz...

A kik pedig a teremén kívül maradtak tanu-
bizonyosságot tehetnek, hogy Pulszki nem volt
jelen.

Nem hallatszott ki a falakon keresztül semmi
harsogó beszéd.

Színházunkban ma b. Eötvös József négy fel-
vonásos vigjátéka „Éljen az egyenlőség“ adatik.

Figyelmeztetjük a színt criticusokat, hogy a
dararól valahogy rosszat ne mondjanak, mert He-
ves vármegye nincs messze s egy fényes depu-
tatio, mellé a vigjáték jelességéről a minister urat
bizonyossá tenné, idő nap előtt felrándulhat.

Végy két rész táblabírói bőbeszédűséget szö-
szék nélkül; egy rész idő-hátra mögött maradt
vezérséget 3 rész vezérré lenni akarással. Adj
hozza kétszer destillált szabadelvűséget, jó adag
maskirozott pecsovicismussal s meg nem tisztult
tömeg radixot; s az egészet solvald ministerialis
tincturában, mellynek se üze se büze. Vethetsz
bele pár phrasist Csiki Sándortól, egy hatalmas
tűdő darabot Repeczkitől, s találod ki az egészet
zöld asztalok mellé, és készen van — egy követi
conferentia 1848-ban.

Ma két illy conferentia volt, délelőtt és után
Délután azt végezték, hogy délelőtt mit sem vé-
geztek, végezték pedig délelőtt, hogy a ház ülés-
seiben feltett kalapokkal izzadhatnak.

Balog János barsmegye követe egykor nagy
ember volt; hanem a voltért a cigány sem-
mit sem ad, már pedig azóta sok víz folyt a
dunán midőn Balog János még nagy ember
volt. —

Balog János képviselő társait inté, hogy ne
foglalkozzanak illy kisszerű tárgyakkal, mert
utoljára még a Marcius 15-ke őket nevelés-
gessé teszi.

Barsmegye követe e pillanatban magasztos
volt, s Napoléont juttatá eszünkbe, kinek papírját
egy ágyu golyó tépte el, a nélkül, hogy őt ez leg-
kissebb is megzavarta volna.

Balog János jó volna királynak, ő nem várna
népe kívánatainak szuronyokkal kicsikartatását l
mi Balog fánosnak bizalmat szavazunk, mert ő fél
a Martziustól.

Repeczki Nográd követe a kalap fenntartás
ellen szólván, a királyságnak egy classica defi-
nitioját adta. „A ki köztünk kalapját fenntarthatja
az a király.“

A vadászaton eltévedt IV-ik Henrik frank
király is ezt mondá az őt utbaigazító, s lovára
magamellő ültetett cigánynak, ki minden áron
csak királyt akart látni.

Egyébiránt Repeczkihez a háznak szerencsét
kívánunk, mert szonoklatai mellett igen jól lehet

conversálni, neki pedig szerencsét kívánunk út-
dőjéhez, melly minden conversatiók mellett sem
hagyott le hatalmas szusszából.

Csiki Sándor azt magyarázá meg, hogy ő
olyan mint a hal, mert a hal víz nélkül megdög-
lik, ő pedig szabadság nélkül — meghal. Oh du
göttliche Poesie!

A tulipános stylust életnagyságban volt sze-
rencsénk hallani, s az minden várakozásainkat
meghaladta.

Egyébiránt a sok hü ho mellett is e confe-
rentia által reményeinkben — egy erős és éber
radicál párt alakulása írat — ismét megerősöd-
tünk, meggyőződve arról, hogy bár képviselő-
ink kalapjaikat nem is fogják feltehetni, de sü-
vegelni semmi soit disant auctoritást nem fognak.
Csernátóni.

Polgárszerkesztő!

Ugyan ne affectálja Ön mindenben és mindig
csak a nagyot.

Mutasson be már valahára a kisebb állatokból is
egy két példányt.

Ha nem? majd praesentálunk mi Önnek a ró-
ka fajból egyet.

Azt tudja ön ugy e, hogy Pesthez közel esik
Soroksár? No lássa! Soroksár után duna menté-
ben jön egy falu, aztán nyomban utánna még egy
falu, és ebben a faluban van egy alapítványi el-
lenőr. Vakóságos inane pondus terrae.

Ez a rövidszáru, mellette hasas, és jó formán
kopotteszü szájhős, a bolondulásig pecsovic.

Hinné Ön? ha az ember előtte Lukát említi
sir — ha Marcius tizenötödikét nevet, és fo-
gait viosorgatja — ha pedig valaki elkiáltja ma-
gát „Kossuth“ akkor vág, rug és harap, mint va-
lami szörnnyeteg.

És ez az incarnatus pecsovic, kinek minden
gondolatja: ármány, árulás és cselszövés — hogy
magakörül füstöt csináljon — nem áttal minket ala-
pítványi tiszteket öszvesen a „Közöny“ utján nyil-
ván felhívni, s quasi reánk parancsolni: hogy a
haza oltárára áldozunk —

Oh gonosz lélek, átkozott Jesuita! nem félsz,
hogy az ördög nyakon ragad és nyargal veled a
poklok mélyébe!

Uram szerkesztő! fáj szívünknek, midőn egy
álnok, silány lelkületű, és ravaszágaiban ismert
egyén a világ előtt játékot űz velünk. Ismerjük
mi édes hazánk iránti kötelességünket. Igen. Mi
e drága hazáért élni, áldozni, sőt halni farizeus-
kodó felhívás nélkül is készek vagyunk.

Több alapít: tiszt.

Egy szegény lélek a városi kapitány-
hoz következő árulkodást terjesztett fel.

Szabad királyi Pest városa kapitányi hivatalá-
hoz minden tisztelettel.

Hazánk törvénye az ünnepek megtartása vé-
gett még el nem törültetett. Szekrényesi kapi-

tány urnak sok bajt okoztak a zsidók, hogy ünne-
peinket megvetvén boltjaikat nyitva tartották, ki-
vévén a kóborló zsidók által mainap is ünnepein-
ken az utcákon alkalmatlan árulásokat, a mi gya-
lázat a keresztényekre! ugyanazért vétkesnek,
és valóban lázitonak tartatik, a ki a jó törvény
ellen tenni merészel.

Szégny nekünk keresztényeknek, ha a zsi-
doknak rossz példát adunk, és vallásunk törvé-
nyeit átalhágjuk, az illy ember hasonló a lóhoz
vagy ökörhöz, a mellynek nincs vallása. Tudjuk
azt, hogy a táplálásra való boltok némely órák-
ban ünnepen nyitva lehetnek, de haszontalan por-
téma árulók, törvény szerint épen tartoznak be-
zárnai boltjaikat, Bajay János pántlika áruló Neu-
mayér házban (Hatvani utca 851. sz.) kegye-
lemek tartsa, ha elnézetik nékie boltjának félaj-
tojat felnyitni, nem pedig visszaélni vele, hogy
rongyait czégerre az utcára mutassa, mert czi-
mert (Schild) még a kalmarok sem mernek ünne-
pen kitérni. Megintetett már Bajay többször ha-
sonló kereskedő társai által, hogy ünnepen sem-
mi czimert ne tegyen, mert ez sértése a tör-
vénynek és másokat is (zsidókat) lázít az ünne-
pek megvetésére, de ő mindezekre nem hajlik,
olly lelkiismeretlen ember, hogy kénytelenek va-
gyunk őtet a büntetés végett feladni.

Pesten jun. 25. 1848.

Dr. Koppay és többek.

Pest, jul. 4.

Kossuth Hirlapja f. h. első napjától óta
a közönség kezeiben van, s azóta reményekben
ismét dusak vagyunk.

Mondjátok még tovább is, hogy Kossuth poli-
tikája a ministerium politikája is, mondjátok, hogy
a ministeri tanácsban egy leszavazó majoritás
nincsen, mint volt a néhai mágnások tábláján;
mondjátok még, hogy nem volt okunk, 3 hó óta
csak mindig több erélyességet követelni.

Olvasátok meg Kossuth Hirlapját, és tartsa-
tok auto da fékat a Marcius felett, melly gyen-
gőbb szavakkal ír és írja azt, mit Kossuthnak
páratlan erejű tolla előtökbe ír.

Tudtuk mi azt, hogy Kossuth hatalmas lelke,
tisza honszeretete nem engedhetik azon simo-
gató politika részessévé lenni, melly anyagot ad
a polgárháboru terjedésének, melly ingerli a sem-
mi komoly ellenállásra nem találó, szabadon duló
és raboló csapatokat.

Tudtuk mi azt, hogy Kossuth aluszékony po-
litikát nem vallhat, s hogy beteg testében egész-
ségs a lélek, mint volt mindig.

És most elmondhatnók ismét mind azon mu-
lasztásokat, félszégeket, mellyeket a ministe-
rium által elkövetetteknek lenni hiszünk, s nem
gondoljuk, hogy lennének bár szavaink élesebbek
a kétélű törnél, azokra a megyék — Kossuth Hir-
lapjánának olvasása után — bizalmi fényes depu-
tatiokat teremtenének, vagy ha igen, azok egye-
dül Kossuthot illetnék, kinek nevéhez, s nemze-

tünk férfias, s a vészperceiben magát elhatározni tudó szilárdságához kötjük mi is hitünk, reményünk és bizalmunk hármasszonalát.

Olvassátok Kossuth Hírlapját.

Csernátoni.

Negyedik cantate Bánhidyról.

„Lupus lupum non edit“

Bánhidi megválasztása utáni szóváltás a mátkói kálvinyista harangozó; tisztességes nevérdől Nemes Pintér Mihá, ólim tekintetes kar és rend, és a pápista harangozó; tisztességes nevérdől nemzeti Tillinkó János pógártárs ő kigyelme között —

Tillinkó... bizony Miháj mondom kigyelmednek, nagy vétők volt, arra hogy a nemességit kikerestesse három ezer forintot vesztegetni! a három ezer forint most jó vón' ha megvóna ebbe a szűk időbe, de bizony a mit érte kapott, a nemes levele az egy kutyát se ér.

Miháj... hm! nem-é?

Tillinkó. Nem ugyan a, mert hiszen három ezer forintért csak a bündöjít kapta, ennél pedig nem hiszem, hogy Mátyás kiráj idejében is drágább lett vóna a kutyavásár!

Miháj. Hát azt hiszi kend komám, hogy hát... mondok ugy vélekődik, hogy ez ennyibe maradna, mikor Bánhidy?...

Tillinkó. Ugy biz én komám, ugy véleködöm, hogy már most a nőmös is csak így a paraszttal. Bánhidy polgártárs is azt mondta.

Miháj. Hm! azt mondta! (rejtélyes mosollyal) No csak... csak higgye kelmed, hogy azaz igaz, a kit kendnek mondott. Én meg azt mondom, hogy ámbár nem szólok, de hogy tekintetös Bánhidy ur mit mondott, azt jobban tudom én nőmös Pintér Miháj... azt nem is kötöm a kelmed orrára, csak annyit mondom... egyik kéz a másikat mossa! osztán no... no... a következő majd a mutatja még, de tudom én, hogy mikor Bánhidy ur oda fönt van, nem köll akkor ide lenni félne a nőmös embörnek! —

asboD:

Mimosák.

— Nénelly igaz hívők megbotránkostak azon hogy új primásunkat Cantérbury eretnek érsekségre candidáltak, pedig ez annál kevésbé lehet botránkostató, mert Háma valódi angol név, s magyarul annyit tesz mint s o n k a.

— Tegnapelőtt ismét két szekér katonai egyenruhának való posztót akartak Bécsbe szállítani, de egy önkéntes a csalásnak nyomára jöven, s szállítmány letartóztatott. Hála istennek, még minden nyomorúságaink mellett is van annyink, hogy meglophatnak és csalhatnak akár hányszor.

— Az eszéki várparancsnok — mint hiteles kutfőből tudjuk — felkérte a magyar ministeriu-

mot, hogy engedné meg b. Jellacsicsnak a várat megszemléltetni. A magyar ministerium — mint ugyan azon kutfőből tudják — a kérelmet olly kegyelmes megjegyzéssel méltóztatott megadni hogy Jellacsics egyedül fegyvertelül nézhesse meg a várat. — Kár, hogy nem eresztettek vele egy csoport Illyt is! mi nem értjük a magos ministerium kegyelmes engedékenységének ezen szűkkeblű kikötését. Még megérjük, hogy Jellacsics a komáromi várat is látni ohajtandja. Ide szívesen menend kíséret nélkül is, hisz emberei már benn vannak.

— Tegnap színházunkban Doppler Benyovszkyját adták. A kancsuka lapátára — mint mondják — husz táblabíró hálafeliratot akar szavazni a színházi igazgatósághoz, hogy a ministerium politicája által teremendő nemzeti jövönk hű képét előnkbe tükrözni szíveskedett. — A színház egyébiránt olly debreczeniesen zsufolva volt, hogy — szörnyű.

Csernátoni.

Felsőházi (oder was?) első ülés.
Julius 4-kén a k. u. 1848-dik évben.

Tárgy: lutri-huzás.

Elnök: előbb, isten kegyelméből b. Sztójka János, később a Magyar és Jeruzsálemi király akaratjából gr. Majláth György.

A matinée hivatalossai lassanként jelentek meg, utoljára is nagyon kevés számban, alkalmassint szégyenlén magokat, eddigi életükért.

Az öreg Böjti ugy szállott jobbról balra, mint a fehér holló, mellynek megjelenése — a mese szerint — végromlást jelent.

A praelatusok különösen szelid szemeket vetettek rá, gondolván magokban: „libera nos a malo!“ et ora pro nobis oh mater dolorosa!

Az arczokon valami hochtragisch kifejezés ült; nem lehete egy nevetést, sőt egy hangosabb szót is hallani. — Az új primás roppant piano contrázott, s az egésznek színezete emlékeztett Vörösmarti dálnokára, melly szerint:

„Pusztá, kietlen az őszi határ,
Vad nem üvölti, nem járja madár.“

Wesselényi Miklós is megjelent minden éljen nélkül. Hjah! az auditoriumnak nem szabad sympathiáit kimutani.

A hölgyek karzatán csak néhány kíváncsi lélek jelent meg, kik olly fölénken néztek körül, mintha halottnézőbe jöttek volna.

Wesselényi hatalmas szava ugyan kezdett néha kitörni a tompa csendből, de ez is lepisszegtetett a ministerek jövetelére, s a teremén 12 próbás tisztelet ömlött el, s a társalgás csak mezza voce folyt.

Kossuth, Szemere és Ötvös egész csendben fauteuilleikbe ülén, b. Sztójka Imre mint korelnök helyét elfoglalá, s elősmerte az ur istennek azon érdemét, hogy őt 72 éves báróvá teremtén, a főrendek mostani elnökévé tette. Egyébiránt kéri a rendes elnököt kinevező leiratot felolvasni.

Szemere, belügyminister felolvassa a leiratot, melly szerint a felső tábla elnökének gr. Majláth György, alelnökének pedig Perényi Zsigmond neveztetik ki.

A neveket olly hivatalos éljenzés követé, melly a tristium liberbe is beillett volna.

Sztójka korelnök felszólítja a kinevezett rendes elnököt széke elfogadására.

Majláth elnök nem vonogatja magát és felül, azaz, hogy ráúl a woollackra, melly magyarul bársony pamlagot teszen, és elmondá, „hogy midőn ő felsége akaratának hódoló tisztelettel enged, kötelességeit is érti, bizton reményli azonban, miszerint a 3 száz évi elszakadás utáni uniaht magyar haza felsőházi tagjai őt tanácsaikkal és bizalmaikkal megajándékozni fogják.“ Hasonló locus communisok után a holnap tiszteledő küldöttség kinevezése iránt tesz említést, s megkezdett a lutrihuzás, melly még az ünnepélyesen komoly praelatusi arczokra is mosolygást idézett, miután a kihuzott nevek hordozói közül egyetlen sem volt jelen.

Végre mégis sikerült valami 50 közül 11-et a jelenlevők közül találni el.

Széchényi a Ziehung alatt érkezett meg roppant kézsorítások közt s szétnézvén a his de válogatott gyülekezeten gondolható kölcsével

Mikép széles e világon

Minden épül hitványságon

vagy pedig a nemes gróf a maga sajátóságos nyelven szokott gondolai, tán így szóla magában „ma foi, es ist mir nagyon unheimlich ici.“

Megtörténvén a lutrizás az elnök felszólítja a sors által kedvelteket délutáni 6 órára az alsó ház (sic) teremében közös szónok választás végett megjelenni.

Ezzel székét elhagyván az ülésnek vége volt. Azonban most szólt a java a historiának.

Böjti bihari főispán egy kis maradásra, egy kis barátságos értekezésre szólítá fel tagtársait. Nem említi a világeseményeket, a kor kérdéseit és követeléseit, mert ugy hiszi, hogy ezeket ösmerve, előttük mindenki meghajol. Csak figyelemzetésül gondolkodán ébresztésül hozza elő, hogy a mágnások táblája jelen alakjában nem maradhatván, saját magának kellene a rendeztetése iránti első lépéseket tenni, hogy így az avas institutiokhozi ragaszkodás színét magáról elhárithassa. Még egy szólítja fel a gondolkodásra tagtársait, nehogy a kérdés majd váratlanul lépje meg őket.

A tagok kinjokban éljeant mondtak és — el-távoztak.

És ennyiből áll rövid historiája az első felső házi (?) ülésnek 1848-ban, melly tartatott a Muscumnak az ő kedélyes és gyönyörű nagy tere-mében, melly elég czélszerűleg van rendezve, a hírlap szerkesztőségek számára is igen jó és kényelmes hely készítettvén.

Csernátoni.

H I R D E T É S E K.

Nemzeti Köz-becsület Véd-paizsa

1847 és 1848. évi törvények lelkéből.

tárgya:

a Magyarország pénzügye

írta

Hegedüs Zsigmond

Ára 10 p. kr.

Kapható Pesten minden könyvárusnál.

Löllbach K. F.

nagyhidutcai boltjában 674. sz. alatt, és a tudakozó hivatalban ismét egy új küldemény érkezett, azon méltán megkedvelt fogpórból, melytől a fogak gyorsan megtisztulnak, szép fehérek lesznek, sőt a fogfájás, és a szájbüze is elenyésznek. Ugyan ott lehet dr. Wilmzen jeles szelplő-irtó, és legbiztosabb tyukszem és fagyosomót osztató szer.

Krámer és Deutsch

férfi-ruha-készítők nagyhid-utcai Fáy házban, ajánlják a t. cz. közönségnek jól felszerelt férfi-ruha-tárkat a lehető legjutányosb áron. — Ugyanott nemzetőri diszruhák is a leggyorsabban készíttetnek.

Gőzhajók járása.

A. A Dunán.

Pestről Bécsbe naponkint reggeli 6 órakor, Győri közlekedéssel.

„ Orsovára minden vasárnap, reggeli 5 órakor. Galacz és Konstantinápolyi kapcsolatban az oláh részen, június 4- és 18-kán

pedig Odessával; e közlekedés a Bécsből egyenesen Orsovára menő gőzessel történik.

„ Orsovára minden csütörtökön reggeli 5 órakor (minden második csütörtökön Galacz és Konstantinápolyal a török részen.)

E gőzösök Orsováról elindulnak minden vasárnap reggeli 4 órakor, és minden csütörtökön délután ide megérkeznek.

„ Tittelbe minden kedden és pénteken reggeli 5 órakor, le- és főfelé Eszéken át; a kedden elinduló gőzös Zimony- és Szegeddel kapcsolatban áll.

E gőzösök Tittelből minden vasárnap és szerdán délután ide megérkeznek.

Vontatóhajók indulásai.

Pestről Bécsbe minden hétfőn és csütörtökön elindulnak; és minden szerdán és szombaton megérkeznek.

„ Orsovába minden kedden.

B. A Tiszán.

Szolnokról Szegedre, Tittelbe és Zimonyba, Pesttel kapcsolatban: minden kedden.

„ Szegedre: minden szerdán és szombaton.

„ Tokajra: minden csütörtökön.

Szegedről Szolnokra: minden hétfőn, csütörtökön és szombaton.

„ Zimonyba: minden szerdán.

Zimonyból Tittelbe, Szegedre és Szolnokra; minden csütörtökön.

Tokajból Szolnokra: minden vasárnap.

Indulási idő Szolnok, Tokaj és Szegedről: reggeli óra.

Minden kedden indul egy vontatógőzös Szegedről Zimonyba, és minden pénteken Zimonyból Szegedre.

Az első cs. kir. szab. dunagőzhajózási társaság főügynöksége.

Jelentés.

A színháztér szomszédságában, harminczad utcában 114. szám alatti házban „a kőbányai borforráshoz“ címzet. vendéglőben ebéd- és vacsorát jutányos áron lehet kapni.

Most jelent meg

Népszava istenszava.

|írta

Táncsics Mihál

Ára 30 p. kr. Kapható minden könyvárusnál.

Magyar Mihál

könyvkereskedésében kapható:

Tájékoztás.

átalakulási

érdekeink körül.

írta

Ötevényi.

Ára 30 pkr.

A zsidók

polgárosítása

ok- s czélszerű

Röpirat, írta Róth Herman. Ára 40 kr. pp.

Ezen a sajtó által már megdicséret röpirat mind azoknak igen ajánlható, kik a zsidókérdéshez tartozó közép- s újabbkori történetben bővebb tudomást akarnak szerezni, annak főbb vonásai az illető könyvekből merített s eredeti azaz latin, német s francia nyelvben meghagyott adatokban itt közölve lévén.

Hajnövesztő-kenet.

Az igen kapóssá lett hajnövesztő kenet, melytől a szőke, ősz és vörös haj, barkó, hajsz és szakáll is szépen megfeketül, ismét újra készítvé kapható: bálványozza 183. sz.

Dr. Malatides.

Megjelenik e lap MINDEN ESTE Előfizethetni e lapra Pesten a Lukács László nyomdájában (Országuton Kunewalder házban). — A vidéken a postahivataloknál. EGYES SZÁM ára 3 kr. pp.

Felelős szerkesztő Pálfi Albert. — Nyomtatja és kiadja Lukács László. Országut, Kunewalder ház.